

Вона зворушена, осинеплямлена —
Зі схвильованим носом.
Скільки тонів і рисок, як душа обламлена
І обожевлені коси.

Скільки блисків у погляді мій зір подибле,
Коли ніж до пульсу діткнеться.
Час рану загоїть, час з очей блиски зсипле —
Звичайний профіль зостанеться.

27. VI. 1917. Владивосток

[З книги «П'єро кохає»:](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії»](#), 1990 .